

Caius capellanus monialium in archidiocœsi Quebecensi, media nocte Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi missam privatam celebrat in qua sacram communionem tribuit monialibus. Hac missa finita discedunt moniales et dicitur statim secunda missa ab eodem capellano, coram paucis tantum monialibus quæ priori assistere non potuerunt, quibus datur sacra communio. Insuper Caius pro tribus missis hujus festi tria accipit stipendia. Quæritur :

1 °. An liceat privatam missam celebrare media nocte Nativitatis D. N. J. C?

2 °. An liceat in hac diocœsi, sacram communionem tribuere in secunda missa, quando sic dicitur immediatè post missam in nocte?

3 °. An possit sacerdos tria stipendia accipere pro tribus missis ejusdem festi?

MENSE OCTOBRI.

Marcus sacerdos, sacris missionibus addictus, in magna populi frequentia sacramentales confessiones excipiens, incidit in Sergium divitem mercatorem, alacri ingenio præditum, qui, cum per plures annos inter mercatores protestantes et incredulos fuerit versatus, plura contra veritatem catholice fidei audivit. Is in confessione manifestavit se aliquantum de præcipiis christianæ religionis mysteriis dubitare, parochum suum interrogasse, qui nunquam potuit demonstrare, Ecclesiam cui factam esse revelationem asserunt, et quæ hæc dogmata docet, infallibilem esse. In temporis angustiis in quibus versatur Marcus, satis esse putat ad absolutionem conferendam a Sergio accipere cum paratum esse omne dubium abjicere de religionis mysteriis, ubi primum sibi evidenter fuerit demonstratum ea dogmata a Deo ipso esse revelata. Quapropter Marcus sibi assumens opportuniore tempore Sergium docere, eum absolvit. Haud multo post de hac sua agendi ratione scrupulis agitatus theologum adit, a quo quærit :

1 °. Quenam sit fidei theologicæ natura?

2 °. Quid de sua agendi ratione sentiendum?

3 °. Quid modo agendum?

Caius presbyter hujus verbis missalis quibus dicitur *Præparatio ad missam pro opportunitate sacerdotis facienda*, omissis prorsus præparationis precibus solet statim paramenta sumere, nisi aliâ de causâ sibi expectandum sit antè celebrationem; imo quotiès se præbet occasio, sermones non necessarios habet dum se induit sacris vestibus, quas proindè eisdè respectivis precibus sumit. Post missam revertens ab altari ad sacristiam vel nullam recitat orationem vel dicit *Te Deum*. Quæritur igitur :

1 °. Utrùm adsit ulla obligatio recitandi preces in missali pro præparatione assignatas sive in toto, sive ex parte?

2 °. An peccaverit Caius omittendo preces quæ assignantur dicendæ in sumptione paramentorum?

3 °. An et quando dici debeant post missam preces in missali assignate *pro gratiarum actione*?